

Reflexions després de 7 dies

Avui fa 7 dies (tot una *Gènesis*) que em vaig tancar a casa amb la família. S'ha fet llarg... per tot arreu ens arriben activitats per fer: tutorials, vídeos d'exercicis, llibres que llegir, pel·lícules i series que no et pots perdre. I tot i que la setmana s'ha fet pesada, a mi no em dóna la vida per fer-ho tot. Prou tinc amb teletreballar, fer que la meua filla de 4 anys faci algunes fitxes i que no es passi el dia enganxada a la Peppa Pig. Com molts de vosaltres: el primer que vaig fer, va ser un plannig setmanal perquè no se'ns escapés el temps de les mans, com la sorra de la platja que et fuig quan en vols agafar massa.

Així i tot, m'he marcat alguns objectius setmanals: vull aprendre a utilitzar la màquina de cosir que em van portar els Reis, vull fer pa (ja he comprat els ingredients), fer l'àlbum de fotos de l'any 2019 i vull dedicar-me una estona a pintar o llegir.

Dins de casa estem en una bombolla. Intentem sobreviure al canvi, a aguantar-nos les 24 hores, a la falta de contacte amb altres persones. Ens emborratxem d'activitats que no farem, ens atipem d'informació que no ens informa... i encara que posem les notícies i ens arribin 200 whatsaps cada dia, no ens fem una idea de la realitat... A mi la realitat em va donar una bufetada ahir que vaig anar a comprar al supermercat.

Vaig sentir una punxada al cor veure els parcs tancats, sense vida. Una altra punxada quan vaig veure com la brigada de neteja desinfectava les parades d'autobús. Quan al Super, em van fer rentar les mans i tots ens manteníem a 2 metres, i no gosàvem mirar-nos, per si les mirades contagiaven.

I les mascaretes... tothom amb mascaretes, un símbol que en el meu imaginari em recorda a les pel·lícules apocalíptiques, i fan sentir a les persones que les porten més segures. Però a mi, només em fan sentir més fràgil del que he estat mai.

Una hora després vaig tornar a la meua petita bombolla... on la batalla era intentar ficar a la filla dins la dutxa. I mentre li rentava els cabells anava pensant: filla, quins temps t'han tocat viure!

Raquel Lozano

20 de març de 2020